

EEN LEPELAAR OP SAFARI

Blijspel in drie bedrijven

door

WILMA RENES-LEERTOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN LEPELAAR OP SAFARI** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILMA RENES-LEERTOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Peter Molleman - 27. Vlotte vent; zelfverzekerd. Een beetje een rokkenjager.

Cor Molleman - opa van Peter en Liesbeth. Degelijke, wat knorrige oude baas, geen type voor 3-delig grijs pak.

Lisanne Bruyneel - 25. Dweepziek meisje, onaantrekkelijk. Zeer burgerlijk gekleed. Denkt echter dat elke man haar wel ziet zitten.

Liesbeth Molleman - 25. Zusje van Peter. Vlotte, pientere meid.

Ida Lepelaar - 40. Verpleegster thuiszorg. Kordaat, indien mogelijk struis Twents accent. Zeer degelijk en ouderwets. Ook in kleding; Verpleegsters jurk, stijf gesteven wit schort, en kapje op het hoofd.

Jacob Pandjes - 40/45. Type Hells Angel. Ruig type. Kleding: veel leer en spijkerstof. Evt. zakdoek als band om het hoofd geknoopt.

Herma Bies - 28. Motormeid, stoer gekleed. Blijkt later serieus, fris meisje.

Walter - Buurjongen van Peter. 27/30 Tikje verwijfd, mag ook in kleding, doch niet overdrijven.

Brenda Hooyer - 25. Hoofd verkoop. Leuke, correcte meid. Dito gekleed.

Harry Wijnberg - 25/30. Automonteur. Blijkt (op het eind) op mannen te vallen. Niet verwijfd (op een enkele uitzondering na)

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in een normale, nette huiskamer. De indeling mag naar eigen inzicht, hoewel een bank en een grote makkelijke stoel noodzakelijk zijn. Houdt er rekening mee dat zuster Ida, gezeten in die stoel, voor anderen niet zichtbaar mag zijn. Men kan volstaan met een deur die naar alle andere vertrekken leidt.

Als het doek opengaat, is het toneel leeg. In de hoek van de kamer, rinkelt de telefoon. Uit deur rechts (deur naar de hal, en slaapkamers) komt Peter Molleman op met een ijszak tegen zijn hoofd gedrukt. In zijn hand een beker koffie.

PETER: Ja, ja... ik kom al. Rustig maar... (*mompelt*) Pokkeherrie. "Met Peter Molleman... Met wie, zegt u...? Lianne hoe...? Lianne Bruyneel...?! (*haalt schouders vragend op; luistert verder*) Ja, Ja... dat klopt. (*nadenkend*) Ja... daar ben ik gisteravond -geloof ik-wel geweest, ja... (*drukt ijszak nog steviger tegen het hoofd. Ondertussen komt opa op. Gekleed in ochtendjas en pantoffels aan zijn voeten. In zijn handen heeft hij een dienblad met daarop een kopje thee en een beschuitje. Hij trekt een veelbetekenend, afkeurend, gezicht als hij de ijszak ziet, die Peter tegen zijn hoofd houdt. Gaat aan tafel zitten*)

PETER (*verbaasd*): Is het echt...? Ja, een zwarte met goudkleurige opdruk P.M....Wat stom van me...

OPA (*schudt meewarig het hoofd*): Het is weer eens zo ver! PETER (*wordt nu wat enthousiaster; hoort sympathieke stem aan de andere kant van de lijn*): Nou, als ik dat inderdaad allemaal beloofd heb... Nou, dat is goed dan. Leuk dat je hem even wilt komen brengen.... (*versierderig*) Misschien kunnen we er dan een gezellig etentje aan vastknopen...? Oke... tot straks. (*legt de hoorn neer, kijkt nog eens verbaasd naar het toestel, en grijnst vrolijk; verrast*) Goh...

OPA (*afkeurend*): Weer de een of andere jongedame, neem ik aan...?!

PETER (*vrolijk*): Goeiemorgen, oop... ja, inderdaad. Ze was zo vriendelijk om mij erop attent te maken, dat ik mijn aansteker had laten liggen in de bar, gisteravond.

OPA: Oh, kijk eens aan! Ze worden wat slimmer; die braadvissen van je...

PETER: Bakvissen, oop... dat heet bakvissen.

OPA: Ja, maar die van jou zijn altijd net iets ouder, en dan zijn het braadvissen...

PETER (*grijnst zuur*): Leuk oop...

OPA: Nou vooruit, vertel. Hoe oud is de dame in kwestie?

PETER (*verbluft*): ...Nou je het zegt. Dat weet ik niet...

OPA: Dat weet je niet...? Hoe oud ziet ze eruit dan?

PETER: ...Dat eh,...dat weet ik eigenlijk ook niet...

OPA (*cynisch*): Nou, je gaat erop vooruit, hoor...

PETER (*wrijft door zijn haar, nadenkend*): Nee echt, oop...Ik kan me het hele kind niet meer herinneren... (*iets vrolijker nu*) maar ik schijn

een goed gesprek met haar gehad te hebben.

OPA: Oh, noemen ze het tegenwoordig zo...

PETER (*kregel*): He nee, oop... even serieus. Volgens haar hebben we gisteravond in Centraal tot aan sluitingstijd heel serieus zitten te bomen. (*meer tot zichzelf; trekt grimas*)...Ze wist in ieder geval genoeg van me... (*loopt heen en weer met handen in zijn zakken, nadenkend*) Het was nogal laat voordat ik in Centraal was, en daarvoor was ik ook al in "Het dammetje" geweest...

OPA: ...en daar had je natuurlijk al de nodige "geheugenwissers" tot je genomen. (*maakt drink gebaar*)

PETER: Tsja... dat zit er wel in.

OPA: Maar hoe heet ze dan?

PETER: Lianne!

OPA: Dus dat weet je wel.

PETER: Ja, dat zei ze net door de telefoon.

OPA (*mompelt*): Nou, d'r blijft in ieder geval nog WAT hangen...

PETER (*haalt berustend zijn schouders op*): We zullen wel zien. Ze komt straks langs om mijn aansteker te brengen... Ze klonk heel zwoel en sexy. 't Is vast een heel pittig ding.... (*beeldt met zijn handen een mooie vrouw uit*) Daar heb ik wel oog voor, dat zit wel goed. (*gaat zitten*) Wat ben je laat vandaag, oop? Normaal loop je al helemaal gepikt en geveerd rond om deze tijd. Uitgeslapen...???

OPA: Mja... het was gisteravond ook wat later dan anders, en... heel gezellig.

PETER (*pakt half lege jeneverfles van tafel en houdt hem omhoog*): Ja... dat zie ik. Als de kat van huis is...

OPA (*knikt*): ...dan feesten de oudjes!

PETER: 't Is maar goed dat ma dit niet kan zien.

OPA (*droog*): Dan had ik de kans ook niet gehad... (*imiteert*) Nee vader, eentje is genoeg. Op jouw leeftijd moet je geen al te gekke dingen meer doen... Poeh. (*grinnikt*) Ze moest eens weten...

PETER: Wat...?

OPA: Oh niks..zo maar.

PETER: Hoe laat zou die verpleegster hier eigenlijk zijn? Die komt toch vandaag, is het niet? (*opa knikt gretig*) Ik had nooit verwacht dat je het goed zou keuren; een verpleegster in huis als pa en ma op vakantie zijn. Je beweert altijd dat je zo goed voor jezelf kunt zorgen.

OPA (*fel*): Dat kan ik ook best... heel best. Hier!! (*wijst naar bord en beker*)Wie denk je dat dit ontbijt verzorgd heeft, he...???

IK!!!

Maar... eh, ik zag 't laatst bij die ouwe Jaap Stam... die had zo'n verpleegstertje in huis toen zijn dochter weg was... Toen dacht ik:

Cor... zo gek is dat nog niet.

PETER: Jaap Stam... Die had zo'n niemendalletje om hem heen; zo'n grietje wat net van school af was. Wat zal ze geweest zijn? Twintig-eenentwintig...? Dat kun je toch niet vergelijken met ma...

OPA (*genietend*): Precies...!!! Daarom...!!! (*wrijft in zijn handen*) Om tien uur komt ze.

PETER: Ouwe snoeperd! Nou, drink dan maar gauw je thee op voordat het koud wordt. (*pakt beker thee van tafel*) He... die thee IS koud...

OPA (*trekt beker uit Peters handen*): Die thee is niet koud... die thee is precies goed!

PETER: Heb je het water wel lang genoeg laten doorkoken?

OPA: Doorkoken...???

PETER: Ja, KOKEN!!! Water in het keteltje, gasje aansteken, keteltje op het vuur en koken...

OPA: Ik heb gewoon water uit de kraan genomen. (*strijdlustig*) Maar ik heb het lang genoeg door laten lopen. Het was bloedheet.

PETER (*geeft klap op opa's schouder*): Ja oop... Ik hoor het al; jij kunt perfect voor je zelf zorgen... Ik ga me opknappen, en dan ga ik aan het werk.

OPA: Werk... Noem je dat werken? Je komt om een uur of tien je bed uit, wauwelt een beetje aan de telefoon, rommelt wat achter de computer... Da's toch geen werken. Nee, dan in mijn tijd. Toen...

PETER (*valt in; tegelijk*): ...Waren mannen nog echte kerels.

OPA: Gingen bij het eerste ochtendgloren de deur uit, en kwamen 's avonds bezweet en uitgeput thuis...

PETER: Ik weet het, opa... Maar ja, de tijden veranderen. Nou, ik ga naar boven. (*loopt naar deur*)

OPA (*cynisch*): Zul je je niet teveel vermoeien, jongen? Hoe laat ben je klaar...???. Over een half uurtje...???

PETER (*komt terug*): Toevallig niet, oop. Ik moet nu de laatste hand leggen aan een belangrijke opdracht. En voor uw informatie: vanmiddag komt het hoofd verkoop van Jonkers langs, en als de zaak naar zijn tevredenheid afgewerkt is, krijg ik mijn vaste aanstelling.

OPA: 't Is niet waar!...

PETER: Daar kijk je van op, he!?!? Ga je nog wat bijzonders doen vandaag?

OPA (*vaag*):...Mmnee.

PETER: Nou, tot zo dan maar. (*af*)

OPA (*genietend*): Nee, opa doet niets bijzonders vandaag... (*wrijft in handen*) opa heeft bijna zijn plannetje rond, ha... Eerst maar eens

wachten tot dat het zustertje er is. *(de bel gaat. Op de achtergrond hoort men Peter roepen: ik ga wel. Geroezemoes in de gang)* Ha, daar zal je d'r hebben.... *(staat op, trekt ochtendjas recht. Deur open, Peter op met zuster Ida. Echt ouderwets verpleegsterstype in het wit, liefst met hoofdkapje, strenge blik, dikke panty's in degelijke stappers)*

PETER: Oop, het is voor jou.

IDA *(stuift op opa af met uitgestoken hand)*: Meneer Molleman, neem ik aan. Mijn naam is Lepelaar. Isidivia Gwendolina Lepelaar. *(schudt nadrukkelijk opa's hand)* Maar noemt u mij maar zuster Ida... Da's gemakkelijker, niet?! *(monstert opa en de woonkamer)* Sorry dat ik wat later ben, maar ik kreeg vanmorgen vroeg pas deze opdracht...

OPA *(komt wat bij van de schrik)*: Maar... maar, waar is dat zustertje van Jaap Stam...???

IDA: Jaap Stam, Jaap Stam??? Ik ken geen Jaap Stam. *(tot Peter)* Eigenlijk had zuster Jetske hier heen gemoeten, maar 't arme kind werd ziek. En men vertelde mij dat dit een dringend geval was, dus heb ik mijn vrije dagen maar verzet. *(weer kijkend naar opa)* En da's maar goed ook, zo te zien.

OPA: Maar... maar...

IDA *(plant opa in een stoel)*: Gaat u maar even rustig zitten, meneer Molleman, ik kom zo bij u. *(tot Peter)* Laat u mij even snel het huis zien, dan weet ik waar ik wat kan vinden. *(duwt de eveneens verbaasde Peter weer de gang in; betuttelend tot opa)* En geen stoute dingen doen; zuster Ida is zo weer terug. *(Peter en Ida af)*

OPA *(kijkt nog steeds verdwaasd naar de deur)*: Wat zullen we nou krijgen...???

Heb ik dat?!?! Jaap Stam- half blind- krijgt zo'n lekker jong ding, en ik krijg... zuster Ida!!!! *(griezelt)* Snetverderrie... uit welke dierentuin is die ontsnapt??? *(staat op)* Maar dat hoef ik niet. Mooi m'n hele plannetje in duigen... *(tot publiek)* 'k Heb zo'n Rijn reisje besproken... voor tien dagen. Twee persoonskamer, want ja, de zuster moet toch in de buurt zijn voor het geval mij iets overkomt... Intieme dinertjes... Ja, en alles buiten mijn zoon en schoondochter om, he. Die zouden dat nooit goedkeuren... Maar je denkt toch zeker niet dat ik met dat... Op een tweepersoonskamer...?!?! Ammenooitniet. *(schrikt)* Oh jee... Walter, die moet ik snel afbellen... Stel je voor dat hij zijn mond voorbij praat; dan zit ik er aan vast... Als die zeldzame witte gorilla hoort van dat reisje, wil ze geheid mee... *(loopt naar telefoon. Ida en Peter op)*

IDA *(betuttelend tot opa, die verschrikt weer gaat zitten)*: Zo meneer Molleman, uw kleinzoon heeft mij alles laten zien, en nu wordt het tijd dat we de handen eens uit de mouwen steken. Hebben we ons

beschuitje al op... dan zal ik u uw medicijnen geven... En daarna gaan we ons even lekker douchen, wat u...?

OPA (*trekt dienblad bezitterig tegen zich aan*): Nee... Ik heb m'n beschuit nog niet op! En ik hoef me helemaal niet te douchen... dat heb ik vorige week nog gedaan!

IDA (*a.v.*): Maar meneer Molleman... vorige week nog gedouched! Tut tut tut... Wat bent u toch een boef. Wij douchen ons toch zeker elke dag even. Lekker fris...

OPA: Wat WIJ doen kan mij helemaal niet schelen... Ik hoef die poespas niet. Flauwekul... allemaal verspilling van water en zeep. Een keer per week is meer dan genoeg!

IDA: Het is maar goed dat men mij ingehuurd heeft, nu uw kinderen met vakantie zijn, meneer Molleman. Ik ga vast uw medicijnen halen... Eet u nu maar snel uw beschuitje op en dan gaan we ons lekker wassen-wassen... Tot zo! Wel opschieten, hoor... (*af*)

OPA (*kijkt haar kwaad na*): Gaan we ons lekker wassen-wassen. Wat denkt ze wel...? Ik ben niet seniel...

PETER: Ach oop...ze bedoelt het goed. Wees blij dat u zo goed verzorgd achterblijft nu pa en ma op vakantie zijn.

IDA (*op*): Meneer Molleman... Uw medicijnen!

OPA: Ooh...

IDA: Nou niet zo boos doen, hoor. Het is voor uw eigen bestwil. Hier... glaasje water, en nou in een keer doorslikken... (*blijft indringend kijken, terwijl opa zijn pillen inneemt*) Goed zo. Ik wist wel dat u het kon... (*pakt opa bij zijn arm*) Gaat ie mee lekker douchen...

OPA (*rukt zich los*): Ik kom eraan, zuster Clivia... Zit niet zo aan me te plukken.

IDA: Nou, nou, nou... niet zo boos doen tegen de zuster, hoor. Het is voor uw eigen bestwil... (*tot Peter*) Geen makkelijke baas, is het wel?

PETER (*lachend*): Ach... het valt wel mee. (*vals*) Maar hij heeft inderdaad wel een strakke hand nodig.

IDA: Dacht ik al! (*pakt nogmaals opa's arm*) Kom nou maar, meneer Molleman.

OPA (*rukt zich weer los, kwaad*): Laat me los, witte schim... (*staat krakkemikkig op*) ik red mezelf wel. Ga jij nou alvast maar je zeepjes en andere martelwerktuigen klaar leggen...

IDA (*gepikeerd*): Al goed! Ik ben al weg! (*loopt naar deur, komt halverwege weer terug; tot opa*) Als u maar weet dat ik opdracht heb gekregen om u deze veertien dagen tot in de puntjes te verzorgen, en DAAR hou ik mij aan.. Goedschiks, of kwaadschiks. (*kwaad af*)

OPA (*roept haar na*): Mij best, mislukte Florence Nightingale...

PETER (*lachend*): Ik hoor het al; jullie zijn dikke vrienden... Nou ik ga maar eens aan het werk. Je redt je wel, he oop... (*de deur gaat open, en buurjongen Walter komt binnen. Tikje verwijfd, in praten en lopen; niet overdrijven*)

WALTER: Goeiemorgen samen. Ik hoorde jullie al praten en ik dacht; die zitten gezellig samen aan de koffie...

PETER: Hee... Walter. (*weinig enthousiast*)

OPA: Ha die Walter, jongen. Nee... koffie is er nog niet. (*wijst naar boven*) Zuster Clivia wil me eerst pijnigen en dan krijgen we pas koffie...

IDA (*van boven; zangerig*): Meneer Molleman.... Komt u nog?

OPA (*tot Walter*): Dat bedoel ik nou.

IDA (*a.v.*): Meneer Molleman... Joehoe...?

OPA: Ja ja...

PETER: Moest je mij hebben, Walter?

WALTER (*met een blik van: dat zou ik wel willen*): Nou...! (*herstelt zich*) Nee, nee... ik eh, ik heb een afspraak met je grootvader, Peter.

OPA (*ongemakkelijk; beduidt Walter niets te zeggen*): Uh, Peter... Ach, Peter, ga jij vast even koffie zetten...

PETER (*negeert opa*): Afspraak met opa...? Gezellig. Wat gaan jullie doen dan?

OPA (*dringend*): Peter... koffie...??

IDA (*a.v.*): Meneer Molleman... ik word boos, hoor.

OPA (*liefjes*): Joehoe... ik kom al... (*zacht*) Tang!

WALTER: We gaan vandaag het ouwetje eens helemaal lekker oppoetsen...

PETER: He? (*opa beduidt dat Walter zijn mond verder moet houden, maar Walter ziet dat niet*)

WALTER: Oh ja... we maken hem weer als nieuw...

PETER: Opa...???

WALTER: Nee mallerd... niet je opa; de Harley...

PETER: De Harley...?!

WALTER: Jaa... heeft je opa je het nog niet verteld...? (*opa zucht en haalt berustend zijn schouders op*)

PETER: Wat dan...?

WALTER: Je grootvader heeft een advertentie gezet. Hij gaat zijn motor verkopen. Maar het beestje ziet er niet uit, he, en aangezien ik vandaag een ATV-tje heb, kom ik helpen om hem op te poetsen...

PETER: Je gaat je motor verkopen, opa...??? En daar ben je zo aan gehecht. Heden ten dagen ben je er nog trots op, hoe je hem in de tweede wereldoorlog uit handen van de Duitsers hebt gehouden... (*opa haalt gelaten zijn schouders op*)

WALTER: Ja, dat is ook zo, maar... hij heeft het geld nu eenmaal nodig voor die reis...

PETER: Reis...???

OPA (*kwade blik naar Walter*): Ach...!!!

IDA (*a.v.*): MENEER Molle..... (*een gestommel en een klap, gevolgd door luid gekreun. Ida is van de trap gevallen*)

IDA (*half huilend*): Auw... auw... Meneer Molleman, help!... Auw... auw... (*Peter en Walter snellen naar de gang, komen terug met een strompelende Ida tussen zich in. Zetten haar op de bank*)

PETER: Gaat het een beetje...? Zal ik een glaasje water voor u halen?

WALTER: Wacht maar... doe ik wel. (*af*)

IDA (*kreunend*): Auw, auw... mijn voet. Oh, mijn voet doet zo'n pijn...

PETER: Maar wat is er dan precies gebeurd...?

IDA: Ik stond te wachten, boven aan de trap, op je grootvader auw, oeh... maar die bleef maar weg. Auw, oeh... en toen wou ik naar beneden komen, om die oude brompot te halen... (*draait zich kwaad naar opa*) Auw, auw...

PETER: Rustig nou maar....

WALTER (*inmiddels op met water*): Hier, neem eerst maar een slokje...

IDA (*neemt slokje*): Ongemerkt moet het stuk zeep uit de zak van mijn schort op de trap gevallen zijn, oohh... en voor ik het wist lag ik beneden...

OPA (*trionfantelijk*): Zie je nou wel, dat al die zeep rotzooi on- gezond voor een mens is...

PETER: OPA!!!

OPA (*gepikeerd*): Oh, sorry hoor.

WALTER (*bekijkt voet*): Ik denk dat ie gebroken is, zuster...

IDA (*snikt het uit*): Jaaa..... (*er wordt aan de voordeur gebeld*)

PETER: Ik zal zo wel met u naar het ongeval centrum rijden.

Dan moeten ze er daar maar naar kijken... Een ogenblikje alstublieft, er is iemand aan de deur. (*af*)

WALTER: Wat een onfortuinlijke smak heeft u daar gemaakt...

IDA (*kwade blik naar opa*): En dat is allemaal uw schuld.

OPA (*verontwaardigd*): Mijn schuld!!!???. Wie loopt er hier de hele morgen al te venten met die zeep...?

IDA: Omdat u weigert u te wassen, ja...!

OPA: Ik WEIGER niet om mij te wassen.... Ik wil het alleen wat meer doseren...

IDA: Tot een keer in de maand, ja!

OPA: Dat is helemaal niet waar, Robijntje... Ik... (*Peter op met Lianne. Lianne is duidelijk niet de schoonheid die Peter zich had*)

voorgesteld. Een onaantrekkelijk meisje in truttige kleding. Ze denkt echter zelf dat ze heel wat is, en is dweperig, aanhalig en volhoudend)

PETER (*duidelijk teleurgesteld*): Opa... Mag ik u even voorstellen; dit is eh... dit is Lianne Bruyneel. Lianne... mijn opa: Cor Molleman...

LISANNE: Aangenaam kennis te maken, meneer Molleman. Ik heb al zoveel over u gehoord...

OPA: Oh ja...? Aangenaam, juffrouw Bruyneel. Ik moet zeggen... (*kijkt even gemeen lachend naar Peter*) ...Ik had mij u iets anders voorgesteld...

PETER (*vlug*): Lianne... Dit is zuster Ida en mijn buurjongen Walter... (*beiden knikken*)

PETER: Zuster Ida heeft zojuist een zeer ongelukkige smak gemaakt.

OPA: Ja, over een stukkie zeep..... zzzttt, zo van de trap af komen stuiten.

IDA (*kwaad*): Ach...! Auw... Ouwe bok, hou toch je mond!

OPA (*zich verontwaardigd afdraaiend*): Sjagerijn...

PETER: Ik zou haar zojuist naar het ziekenhuis brengen... (*duwt Lianne richting deur; opgelucht dat hij haar kan lozen*) het spijt me voor je, maar ik heb nu helaas geen tijd...

WALTER: Oh, maar Peter... Ik ga wel even met de zuster mee.

PETER: Maar...

WALTER: Het is een kleine moeite... dat doe ik graag voor je. (*helpt Ida omhoog*) Gaat u mee, zuster?

IDA: Ja... oeh, auw.... ja, ik ga mee. Oehoe. (*strompelend aan Walters arm naar deur*)

OPA (*opgelucht*): Wat jammer dat u nu niet meer kunt werken... Weet u wat? Ik ga me nu gelijk douchen, hoeft u daar niet meer over in te zitten, goed...?

IDA: Had dat maar eerder bedacht... auw, auw. (*strompelend af*)

WALTER: Ik ben zo terug, buurman. Begin alvast maar. (*af*)

OPA: Goed jongen... (*loopt vrolijk naar deur, wrijft in zijn handen*) Die zien we nooit meer... Terug!!! (*af. Lianne staat nog steeds, en Peter ijsbeert door de kamer*)

PETER: Zo, zo... Lianne... Dus JIJ bent nou... Lianne!...

LISANNE (*lacht*): He Peter... Doe nou niet zo dom flauw. Natuurlijk ben ik Lianne... dat weet je best.

PETER: Ja... ja... (*ongemakkelijke stilte*)

PETER: Eh... Lianne.... Wil je, eh... wil je niet even gaan zitten? Misschien eh... misschien kan ik je wat te drinken aanbieden...?

LISANNE (*gaat zitten*): Nee... nee, ik hoef niets te drinken. Ik heb zojuist thuis bij mijn moeder nog een kop koffie gedronken.

PETER: Oh. (*ijsbeert nog steeds*) Dus eh... dus je woont nog bij je ouders thuis...?

LISANNE: Peter!!... Daar hebben we het gisteravond juist zo uitgebreid over gehad. Ik heb je verteld dat ik mijn eigen flat- je heb hier in de stad... Daar was je nog zo enthousiast over... Een eigen huisje.... (*verleidelijk*) waar we door niemand gestoord zouden kunnen worden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto